

DERECHO A PATALETA

**La missió més trepidant de les Espies de veritat
de Las Chatis de Montalbán
Autoria i direcció: Berta Prieto i Lola Rosales**

Sala Beckett. Del 22 de març al 14 d'abril de 2024

Una producció de Las Chatis de Montalbán amb el suport de la Sala Beckett

Dossier de premsa

Presentació

Aquest espectacle neix l'any 2020 com a resultat d'una ajuda a la creació que ens va donar la Sala Beckett. Quan ens proposen ser companyia resident a la temporada 2022-2023 tornem a revisar el text després de gairebé tres anys i ens adonem que ja no ens sentim representades amb la proposta. Aquest text és fruit d'un moment vital molt concret: acabàvem de sortir del confinament i ens sentíem molt perdudes. Per muntar l'espectacle hem fet una nova dramaturgia, que s'acosta més al que ens agradaria veure al teatre avui en dia. Això ens fa reflexionar sobre la caducitat del contingut artístic, sobre la nostra naturalesa com a creadores i sobre la necessitat absurda d'explicar-nos a través de les nostres pròpies experiències.

Ens fa molta por que ens preguntin "de què va *Derecho a pataleta*", no aconseguim fer una sinopsis que no ens faci *cringe* ni donar una resposta que soni a obvietat. Aquesta incapacitat de parlar de veritat i aquesta sensació de què ens sembli *too much* posar-nos sèries, fa que la proposta del muntatge aposti radicalment per la ironia: des de la posada en escena fins al seu contingut (si és que encara es poden separar). Potser per això ens amaguem darrere de les Espies de veritat o renunciem a estar a escena: sempre és millor que parlin els altres per tu, però que diguin exactament el que tu vols dir.

També ens fa por que ens preguntin "per què les Espies de veritat?". Evidentment, hi ha un component nostàlgic, però és molt menys premeditat del que sembla: podrien ser qualsevol, és igual si no has vist mai la sèrie, tothom té unes súper heroïnes. Aquesta reflexió tenyeix tot l'espectacle: nosaltres també podríem ser qualsevol.

Escrivint aquest text ens adonem que tenim molt poques respostes sobre aquest muntatge. Alguns ho relacionarien amb la síndrome de la impostora i d'altres veurien l'oportunitat perfecta per articular una crítica repel·lent a la necessitat imperiosa de tenir respostes sòlides per a tot. Però la veritat és que també ens és una mica igual.

Derecho a pataleta parla del cansament, del dret (o no) a la queixa, i de convertir-se en una inútil: no sempre es pot ser la més llesta, la més guapa, i la més esportista ;)

Berta Prieto i Lola Rosales
Autores i directores

Text de la companyia

Hauria d'estar escrivint una obra de teatre,
un guió mediocre
o un *currículum vitae*
però he decidit escriure un poema.
Mai m'ha agradat la poesia,
però em permet fer *scroll* entre pensament i pensament.
Mai m'ha agradat la poesia perquè mai he entès la poesia.
Tot el que no entenc
em repugna,
tot el que no es pot sostenir amb paraules
em repugna.
Per això intento omplir amb discursos tot allò del que no es pot parlar: l'amor, la
família
i l'esperança.
Que ridícula,
al final tot desemboca en dues hores de *scroll*.
Quin *morru*, penso, mai t'ha agradat la poesia i ara que estàs desesperada
decideixes
escriure un poema.
Quin *morru*, ets com una d'aquestes que mai s'ha preocupat per aprendre a resar
però que
abans que li arribi l'hora demanarà anar al cel,
porfa porfa,
que tot era una broma,
que he sigut dolenta però no tant,
que en realitat tot va ser per por, inseguretats i vergonya.
JA!
Quant de temps podràs aguantar sense tallar-te el cabell?
Un canvi de *look*, dues hores de *scroll* i sembla que això és la vida.
Hauria d'escriure un manifest, un missatge demanant disculpes a la meua mare o
un *mail*
molt formal,
però he decidit escriure un poema
- i fumar-me un altre cigarro.
Què pensaria la meua mare si sabés que el meu dia ha consistit en fer dues hores
de *scroll*,
escriure un poema i trobar-te a faltar?
Què pensarien els meus amics si sabessin que ja fa mesos que no els escolto
perquè no
puc parar de pensar en tu?
Que m'és igual el teatre, el cine i la música.
Que m'és igual Barcelona i el feminisme.

Que jo vull anar a viure a una caseta molt petita en mig del camp per estar enganxats tot el dia i que omplis els meus buits amb les teves frivolitats i la teva p****. Que si no em pots dir *t'estimo* com a mínim follem tota l'estona.
Envejo els ballarins i els atletes,
Envejo els pintors i els cantants,
Envejo els lectors i els poetes,
Envejo les noies de pell fina i cabell llarg que es posen cremes i es fan trenes i no els hi crema la vida per dins, que gaudeixen del sol, la fruita i la natura. *Pijes*, penso.
Envejosa,
penso. Podries haver sigut una princesa, però vas decidir ser una covarda.
Podries haver estat una poeta
però vas decidir ser una covarda.

Berta Prieto i Lola Rosales
Autores i directores

Sinopsi

Les Espies de veritat han rebut la missió més important de la seva carrera. Les coses han canviat: els ocellets ja no riuen, els nens ja no canten i les flors ja no fan olor de primavera. La Clover, l'Alex i la Sam faran tot el possible per salvar el món, però aquesta missió és massa gran i elles estan molt cansades.

Mentrestant, la Lola i la Berta han decidit que, aquest cop, volen mantenir-se al marge o deixar d'existir, així que han pensat que el millor que poden fer és que siguin les Espies de veritat les que parlin, però que diguin exactament el que elles volen dir.

Fitxa artística

Autoria i direcció: **Berta Prieto i Lola Rosales**

Repartiment: **Belén Barenys, Natàlia Barrientos i Paula Vicente Mascó**

Espai escènic: **Paloma Lambert i Lola Errando**

Disseny i confecció de vestuari i construcció d'escenografia: **Paloma Lambert**

Disseny d'il·luminació i audiovisuals: **Lola Errando**

Disseny de so i cap tècnic: **Iker Rañé**

Coreografia: **Marc Oliveras i Marta Ros**

Gràfics: **Alma Mariscal**

Il·lustració del cartell: **Eduard Sales**

Assistent d'audiovisuals: **Carolina Lakiszyk**

Assistent de so: **Núria Barrientos**

Assistent de moviment: **Marc Oliveras**

Ajudant de direcció i producció executiva: **Marta Colell**

Una producció de Las Chatis de Montalbán amb el suport de la Sala Beckett

Aquest text va rebre un ajut per a l'escriptura teatral la temporada 2020-2021 de la Sala Beckett amb l'ajuda de la Fundació SGAE.

Las Chatis de Montalbán va ser una de les companyies residents de la Sala Beckett la temporada 2022-23

La companyia: Las Chatis de Montalbán

Som la Lola i la Berta. Des de la Beckett ens demanen que enviem el nostre CV, però a nosaltres ens fa molta vergonya explicar qui som i què fem. En primer lloc, perquè en realitat tampoc no ho tenim massa clar, en segon lloc perquè no ens sentim orgullosos de totes les decisions que hem pres al llarg de la nostra carrera i, per últim, perquè tenim molt síndrome de la impostora i pensem que si no sabeu res de nosaltres us resultarem misterioses i, per tant, us pensareu que som molt més guais del que realment som.

Portem molta estona pensant i hem decidit que en comptes de presentar-nos, us proposarem un joc: dues veritats i una mentida.

Com participar en aquest joc:

1. A continuació us explicarem tres curiositats sobre nosaltres. Dues són veritat i una mentida.
2. Si vols jugar, escriu-nos per Instagram (@laschatisdemontalban) dient quines creus que són les mentides.
3. Si les encertes totes, quan estrenem *Derecho a pataleta* potser et donem una entrada o et fem un regal o no ho sé, ja ens ho pensarem.

BERTA

- De petita la van agafar per interpretar a la nena de *Pa negre*, però finalment els seus pares no la van deixar.
- Quan era adolescent escoltava Txarango i va anar al Clownia dos anys seguits. Va plorar molt el primer cop que va escoltar *La dansa del vestit* en directe.
- Li van proposar anar a *First Dates* i va estar a punt de dir que sí, però li feia vergonya que la seva àvia la veiés per la tele.

LOLA

- Ha fet un FaceTime amb la Melanie Griffith per demanar-li la contrasenya de l'HBO.
- Parla alemany perquè va viure a Munich fins als 10 anys.
- El seu amor platònic és el Manu Guix.

LES DUES (la Lola i la Berta)

- Una nit a Madrid van acabar d'*after* a casa del Nacho Vigalondo. Elles van anar directes a agafar l'AVE i ell a l'hospital: se li va desprendre la retina.
- Abans de tenir una companyia van ser novies durant cinc mesos. Tot va acabar perquè la Berta es va liar amb un actor de *Merlí*.
- El Mario Gas es va adormir mentre veia el seu primer espectacle.

Autoria i direcció: Berta Prieto

La Berta Prieto (1998) s'ha format com a actriu a diferents escoles d'interpretació: El Col·legi de Teatre, El Galliner, i l'estudi Laura Jou, entre d'altres. Actualment està cursant el Grau en Humanitats per la UOC. S'estrena com a dramaturga i actriu en l'àmbit professional amb *El Chinabum* (dir. Paula Ribó, 2018)

Pel que fa a la direcció, s'estrena com a directora juntament amb Lola Rosales al remuntatge d'*El Chinabum* que es va estrenar a La Gleva al febrer del 2023: *El Chinabum remix*.

En l'àmbit de la dramaturgia, la primera obra que va escriure juntament amb la Lola Rosales va ser *El Chinabum* (2017). Aquí va néixer Las Chatis de Montalbán.

El Chinabum el va dirigir la Paula Ribó, va ser coproduïda per AURA al pou i Amici Miei produccions i es va poder veure a: Festival Singlot 2018 (finalistes), Sala Beckett com a lectura dramatitzada (octubre 2018), La Gleva (febrer 2019), Mil·lenial Festival a la Sala BARTS (abril 2019), Teatro del Barrio de Madrid (juny 2019 i gener 2020), Festival Mostra't de l'Espai Sandaru (novembre 2019) i a la Sala La Planeta en el marc del Festival Temporada Alta (novembre 2019).

Després d'estrenar *El Chinabum* van escriure el seu segon text original: *FUCK YOU MODERN FAMILY (o todo sobre mi abuela)*, que va fer temporada a la Sala Beckett l'octubre de 2019. Va ser dirigit per Anna Serrano i coproduït per la Sala Beckett i Bitò Produccions.

De manera individual, va participar al Torneig de dramaturgia de Temporada Alta 2022 amb el text *My life is my message*.

La Berta també és la cocreadora de la sèrie *AUTODEFENSA* (juntament amb Miguel Ángel Blanca i Belén Barenys). La sèrie produïda per FILMIN i Boogaloo films, es va estrenar el novembre de 2022 i ha participat en diferents festivals com El festival de cine europeu de Sevilla, l'Alternativa o Series Mania. Va ser nominada a dos premis Feroz en la categoria de "Millor guió" i "Millor sèrie de comèdia". La sèrie també ha rebut altres nominacions en la categoria de guió com els premis ALMA del sindicat de guionistes, entre d'altres. Actualment, la Berta també està treballant com a guionista a diferents projectes.

Autoria i direcció: Lola Rosales

Lola Rosales s'ha format com a actriu a diferents escoles: El Col·legi de Teatre, EsArt, Eolia o Nancy Tuñon, entre d'altres. S'estrena com a dramaturga i actriu en l'àmbit professional amb *El Chinabum* (dir. Paula Ribó, 2018)

Pel que fa a la direcció, s'estrena com a directora juntament amb Berta Prieto al remuntatge d'*El Chinabum* que es va estrenar a La Gleva al febrer del 2023: *El Chinabum remix*.

També ha treballat d'ajudant de direcció a l'espectacle *La maravillosa família Hardwicke* (dir. David Selvas, 2022) i com a assistent de direcció a *COMPANY* (dir. Antonio Banderas, 2022), *Cyrano* (dir. Pau Miró, 2017) i *Nit de Reis* (dir. Pau Carrió, 2016).

En l'àmbit de la dramaturgia, la primera obra que va escriure juntament amb la Berta Prieto va ser *El Chinabum* (2017). Aquí va néixer Las Chatis de Montalbán.

El Chinabum el va dirigir la Paula Ribó, va ser coproduïda per AURA al pou i Amici Miei produccions i es va poder veure a: Festival Singlot 2018 (finalistes), Sala Beckett com a lectura dramatitzada (octubre 2018), La Gleva (febrer 2019), Mil·lenial Festival a la Sala BARTS (abril 2019), Teatro del Barrio de Madrid (juny 2019 i gener 2020), Festival Mostra't de l'Espai Sandaru (novembre 2019) i a la Sala La Planeta en el marc del Festival Temporada Alta (novembre 2019).

Després d'estrenar *El Chinabum* van escriure el seu segon text original: *FUCK YOU MODERN FAMILY (o todo sobre mi abuela)*, que va fer temporada a la Sala Beckett l'octubre de 2019. Va ser dirigit per Anna Serrano i coproduït per la Sala Beckett i Bitò Produccions.

Derecho a pataleta és el seu tercer text de creació conjunta juntament amb la Berta, nascut durant l'any 2020 gràcies a una ajuda a la creació que van rebre de la Sala Beckett.

De manera individual, va participar al Torneig de dramaturgia de Temporada Alta 2022 amb el text *Macarena guapa*.

Les intèrprets

Belén Barenys

Belén Barenys va néixer a Barcelona al 1999. Va cursar la carrera de Filosofia i es va formar com a actriu a Eòlia. Ha format part del laboratori de creació de la Sala Beckett Els Malnascuts IX, ha participat com a actriu i música a les obres *El Chinabum*, *Karaoke* i *M. Fartlek*. En l'audiovisual, ha format part de la sèrie *El mort viu* i ha co-escrit i protagonitzat la sèrie *Autodefensa* a Filmin, nominada als premis Feroz i guanyadora del festival Seriesmania.

Com a cantant, és la corista de Rigoberta Bandini i té el seu projecte musical, anomenat MEMÉ.

Natàlia Barrientos

Actriu nascuda el 21 de setembre de 1996 a Barcelona. S'ha format al Col·legi de Teatre de Barcelona i a l'estudi Laura Jou. Ha participat com actriu a la sèrie *Les de l'hoquei* (TV3), la pel·lícula *El despertar* (BrutalMedia i BarçaTV) i a dues noves produccions que s'estrenaran al llarg del 2023: *Un cel de plom*, dirigida per Miquel Romans i *No voy a pedir a nadie que me crea*, producció de Netflix dirigida per Fernando Frias. També ha treballat com a ajudant de direcció de càsting a les produccions *Esperant a Dalí* i *Això no és Suècia*.

Paula Vicente Mascó

La Paula Vicente Mascó actualment compagina la seva feina com a actriu amb els estudis d'Humanitats a la Universitat Pompeu Fabra. S'ha format a escoles d'interpretació com el Col·legi del Teatre, l'Estudi Laura Jou o la Nancy Tuñón. Ha participat en series com *SKAM* (Movistar+), *Maricón Perdido* (TNT), *Cucut* (TV3) i *Autodefensa* (Filmin). L'any 2019 va participar com a actriu a la primera obra de les directores i dramaturgues Berta Prieto i Lola Rosales, *El Chinabum*, dirigida per Paula Ribó. Posteriorment, l'any 2021 va participar a l'obra de creació pròpia com a taller final de l'Estudi Laura Jou *Eating your shit was nice*, dirigida per Bàrbara Mestanza. La Paula és una de les tres components i actrius de la companyia MeLaPela, juntament amb la Laia Solà i la Maria Vicente, amb qui van estrenar *ManiFest de Nadal* el 2018 i *Vull, va* el 2021.

Informació pràctica

Derecho a pataleta

de Las Chatis de Montalbán (Berta Prieto i Lola Rosales)
Companyia resident de la Sala Beckett 2022-23

Amb Belén Barenys, Natàlia Barrientos i Paula Vicente Mascó

Del 22/03 al 14/04/2023
De dimecres a dissabte a les 19:30h
Diumenge a les 18h

Sala de dalt

Una producció de Las Chatis de Montalbán amb el suport de la Sala Beckett

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
**Departament
de Cultura**

Amb el patrocini de:

P elPeriódico

Laura Farrés
Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia
C/ Pere IV, 228-232
Tel.: 93 284 53 12
www.salabeckett.cat

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia